

Dva vršiča.

(Basen.)

Oz mladega debela sta gnala dva vršiča. Krepko in bratoljubno sta rastla, da je bilo veselje gledati dolgi, močni mladiki z omladnimi in izredno velikimi listi. —

Tako sta prebila v zadovoljstvu nekaj pomladij.

Toda vršiča sta postajala vedno večja in debelejša. Poganjala sta veje; a tedaj se je vnela mej njima nevgasljiva zavist. Vsak bi bil rad sam gospodar celega debela in gledal bratca kot zamorjeno, postransko vejo. Zato pa sta se jela košatiti in gnati tako goste veje, da jih solnce ni moglo presijati.

A privalila se je debela zima, ki je lahkoma naložila težki, snežni tovor na preveč košata vršiča. Vršiča pa sta se upogavala in šibila pod sneženo težo toliko časa, dokler se nista — odlomila!

Tako je zima poravnala bratovski prepir.

— e.

K a p l j a.

Rosnato kapljo na travi
Zjutraj sem opazoval.
V solnčnatih žarkih ta biser
Krasno se je lesketal,

Sapica rahla končala
V hipu krasoto je to,
Solnce pa še je sijalo
Ljubko kot prej na zemljo.

Vse je minljivo na svetu
Sreča vsa hipno zbeži —
Stalne le sreče se Solnce
Gori v nebesih blišči.

Fr. Zdravko.

